

Č. j.: 2R 046/06 – Hr

V Brně dne 30. června 2006

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 27.4.2006 společnostmi **Lesní společnost Hradec Králové, a. s.**, IČ: 26087588, se sídlem Havlíčkova 580, 517 24 Borohrádek, **Forest Česká Lípa, a. s.**, IČ: 26062143, se sídlem Děčínská 204, 470 01 Česká Lípa, **Forest Svitavy, a. s.**, IČ: 26060736, se sídlem Pražská 920/69, 568 02 Svitavy, **Jihočeské lesy České Budějovice, a. s.**, IČ: 47239263, se sídlem Zahradní čtvrť 385, 373 33 Nové Hrady, **Lesní společnost Jihlava, a. s.**, IČ: 26060728, se sídlem Pacovská 3172, 586 04 Jihlava, **Lesy Český Rudolec, a. s.**, IČ: 26060744, se sídlem Český Rudolec 41, 378 83, **Lesy Tábor, a. s.**, IČ: 26060701, se sídlem Strkov 1, 391 11 Planá nad Lužnicí a **Lesy Vyšší Brod, a. s.**, IČ: 26060680, se sídlem Míru 302, 382 73 Vyšší Brod, všechny právně zast. na základě plných mocí ze dne 27.3.2006 advokátem Mgr. Janem Petříkem, se sídlem AK Brzobohatý Brož & Honsa, v. o. s., Klientská 1207/10, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10.4.2006 č. j. S227/2005-06704/2006/510-MO, ve věci žádosti výše jmenovaných právnických osob o přiznání postavení účastníků řízení ve správním řízení zahájeném na základě návrhu ze dne 14.10.2005 společnosti CE WOOD, a. s., IČ: 60745479, se sídlem Zlínské Paseky 3662, 760 01 Zlín, právně zast. na základě plné moci ze dne 20.10.2005 advokátem Mgr. Radkem Pokorným, se sídlem AK Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1, na přezkoumání úkonů zadavatele – **Lesů České republiky, s. p.**, IČ: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Uzavření rámcové smlouvy na dodávky komplexních lesnických činností, Smlouvy na provádění pěstebních činností a Smlouvy na provádění těžebních činností v rámci jedné smluvní jednotky**“ vyhlášením výběrového řízení na internetových stránkách zadavatele dne 24.6.2006, jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S227/2005-06704/2006/510-MO ze dne 10.4.2006

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) zahájil na základě návrhu ze dne 14.10.2005 společnosti CE WOOD, a. s., IČ: 60745479, se sídlem Zlínské Paseky 3662, 760 01 Zlín, právně zast. na základě plné moci ze dne 20.10.2005 advokátem Mgr. Radkem Pokorným, se sídlem AK Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“) správní řízení ve věci přezkoumání úkonů Lesů České republiky, s. p., IČ: 42196451, se sídlem Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové (dále jen „zadavatel), učiněných při zadávání veřejné zakázky „Uzavření rámcové smlouvy na dodávky komplexních lesnických činností, Smlouvy na provádění pěstebních činností a Smlouvy na provádění těžebních činností v rámci jedné smluvní jednotky“ vyhlášením výběrového řízení na internetových stránkách zadavatele dne 24.6.2006, ve kterém jako účastníky správního řízení označil Úřad zadavatele a navrhovatele.
2. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 27.1.2006 rozhodnutí č. j. VZ/S227/05-151/5990/05-MO, kterým konstatoval, že zadavatel nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb. (dále jen „zákon“), když na realizaci předmětné veřejné zakázky uzavřel smlouvy, aniž by provedl zadávací řízení podle zákona. Proti tomuto rozhodnutí Úřadu podali zadavatel i navrhovatel rozklady, které byly rozhodnutími předsedy Úřadu č. j. 2R 017/06 – Šp a 2R 019/06 – Šp ze dne 13.4.2006 zamítnuty. Napadené rozhodnutí Úřadu tak nabylo právní moci dne 18.4.2006.
3. Dne 29.3.2006 doručily společnosti Lesní společnost Hradec Králové, a. s., IČ: 26087588, se sídlem Havlíčkova 580, 517 24 Borohrádek, Forest Česká Lípa, a. s., IČ: 26062143, se sídlem Děčínská 204, 470 01 Česká Lípa, Forest Svitavy, a. s., IČ: 26060736, se sídlem Pražská 920/69, 568 02 Svitavy, Jihočeské lesy České Budějovice, a. s., IČ: 47239263, se sídlem Zahradní čtvrť 385, 373 33 Nové Hrady, Lesní společnost Jihlava, a. s., IČ: 26060728, se sídlem Pacovská 3172, 586 04 Jihlava, Lesy Český Rudolec, a. s., IČ: 26060744, se sídlem Český Rudolec 41, 378 83, Lesy Tábor, a. s., IČ: 26060701, se sídlem Strkov 1, 391 11 Planá nad Lužnicí a Lesy Vyšší Brod, a. s., IČ: 26060680, se sídlem Míru 302, 382 73 Vyšší Brod, všechny právně zast. na základě plných mocí ze dne 27.3.2006 advokátem Mgr. Janem Petříkem, AK Brzobohatý Brož & Honsa, v. o. s., se sídlem Klientská 1207/10, 110 00 Praha 1 (dále jen „společnosti“) Úřadu rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí Úřadu, ve kterém se domáhaly přiznání postavení účastníků dotčeného správního řízení a zaslání napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí

4. Na základě výše uvedeného rozkladu ze dne 29.3.2006 Úřad přezkoumal oprávněnost požadavku společností na přiznání postavení účastníků dotčeného správního řízení a dne 10.4.2006 vydal rozhodnutí č. j. S227/2005-06704/2006/510-MO, kterým jejich žádost o přiznání postavení účastníků řízení podle § 14 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v návaznosti na ustanovení § 99 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění

zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „zákon“) zamítl.

5. V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že okruh účastníků správního řízení stanoví § 99 zákona. Je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podle § 65 zákona, pak je účastníkem řízení též uchazeč, kterému byla zakázka přidělena. Institut „přidělení veřejné zakázky“ je pak specifikován v § 65 zákona. Jelikož zadavatel v šetřeném případě zadávací řízení dle zákona vůbec nevyhlásil a postupoval mimo režim tohoto zákona, nelze ani jeho úkony považovat za učiněné dle zákona a nedošlo tedy ani k „přidělení veřejné zakázky“ dle § 65 zákona. Na základě uvedeného tedy Úřad společnosti za účastníky správního řízení nepovažuje a ani považovat nemůže.

II. Námitky rozkladu

6. Proti uvedenému rozhodnutí Úřadu podaly společnosti dne 27.4.2006 rozklad. Dovožují v něm, že pokud Úřad shledává Lesy ČR zadavatelem a výběrové řízení tak mělo být realizováno jako veřejná zakázka dle zákona, pak na smlouvy uzavřené v tomto výběrovém řízení je nutno pohlížet jako na zakázky, které byly přiděleny a na vítězné uchazeče pak jako na uchazeče, kterým byla zakázka přidělena, byť v rozporu se zákonem. Pokud tedy Úřad ve vedeném správním řízení přezkoumal ve smyslu § 96 a násl. zákona rozhodnutí Lesů ČR jako rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky, pak musí postupovat dle ustanovení § 99 zákona ve spojení s ustanovením § 65 zákona a připustit společnosti jako účastníky správního řízení.
7. Společnosti se dále nemohou ztotožnit se závěrem Úřadu, že nejsou účastníkem správního řízení, neboť zadavatel vůbec nepostupoval podle zákona, a tedy ani nedošlo k přidělení veřejné zakázky podle § 65 zákona. Při takovém výkladu by dle názoru společností bylo možno dojít k absurdnímu závěru, kdy vyšší míra porušení práva ze strany zadavatele (tedy porušení celého zákona) by vítěznému uchazeči přinášela menší rozsah možností chránit svá práva. Uchazeč, kterému byla při porušení celého zákona zakázka přidělena mimo zadávací řízení by tak byl bezdůvodně znevýhodněn proti uchazeči, kterému byla zakázka přidělena v rámci zadávacího řízení při porušení pouze části zákona. V této souvislosti pak společnosti dovozují, že ani zadavatel by neměl být účastníkem správního řízení, neboť postupoval mimo režim zákona, a tedy nebyl zadavatelem, ale vyhlašovatelem výběrového řízení. Ustanovení § 99 zákona tak dle názoru společností je možné aplikovat na celé řízení a všechny jeho účastníky, a to jak na zadavatele, tak i na společnosti, a nebo nemůže být aplikováno na „žádné účastníky řízení“ a pak ani zadavatel není účastníkem správního řízení. Jedině tento závěr odpovídá dle názoru společností rozumnému uspořádání vztahů a logice věci samé.
8. Ve výše uvedené souvislosti pak společnosti odkazují na dřívější rozhodovací praxi Úřadu, ve které Úřad v případě, kdy přezkoumával úkony zadavatele, který postupoval podle zákona, avšak porušil některá jeho ustanovení, připustil jako účastníky řízení i osoby, kterým byla veřejná zakázka přidělena. V jiném správním řízení pak Úřad z vlastního podnětu zkoumal, zda zadavatel, který při zadání veřejné zakázky vůbec nepostupoval podle zákona, je veřejným zadavatelem či nikoli, přičemž účastníkem správního řízení byl zadavatel a společnost, již byla veřejná zakázka přidělena, resp. se stala vítězem výběrového řízení.

9. V další části svého rozkladu společnosti vyjmenovávají důsledky odnětí procesního postavení účastníka řízení, přičemž argumentují porušením ústavně garantovaných práv dle čl. 36 a násl. Listiny základních práv a svobod, tedy práva na soudní a jinou právní ochranu. Rozhodnutí Úřadu v předmětné věci bude mít dle tvrzení společností právní dopad na smlouvy uzavřené mezi společnostmi a zadavatelem a na práva a povinnosti společností nabytá v dobré víře, a proto měl Úřad společnostem umožnit, aby svá práva v probíhajícím správním řízení uplatnily. Dále společnosti namítají neúplně zjištěný skutkový stav věci, neboť vzhledem k tomu, že s nimi dosud nebylo jednáno jako s účastníky správního řízení, neměly možnost se k předmětu řízení vyjádřit, navrhnout důkazy a zejména pak v rámci řízení objasnit skutečný stav věci. Společnosti rovněž považují své nepřipuštění do správního řízení za zásadní procesní vadu a nedostatek řízení, který bez dalšího způsobí zrušení všech rozhodnutí Úřadu ve věci samé. Za procesní vadu řízení označují společnosti rovněž to, že Úřad nerozhodl o jejich rozkladu proti prvoinstančnímu rozhodnutí.
10. Společnosti navrhují, aby předseda Úřadu zrušil napadené rozhodnutí, rozhodl o tom, že společnosti jsou účastníky předmětného správního řízení a doručil jim prvoinstanční rozhodnutí Úřadu ve věci samé.

III. Řízení o rozkladu

11. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru.
12. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. S227/2005-06704/2006/510-MO ze dne 10.4.2006 zamítl žádost společností o přiznání postavení účastníků správního řízení, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s argumentací napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil.

IV. Odůvodnění rozhodnutí předsedy Úřadu

Stanovení okruhu účastníků správního řízení

13. Okruh účastníků správního řízení, vedeného Úřadem v rámci výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, upravuje ustanovení § 99 zákona, přičemž tato úprava je od obecné úpravy účastenství, obsažené v § 14 správního řádu, odlišná. Vzhledem k tomu, že na úpravu obsaženou v zákoně je nutno pohlížet jako na lex specialis, řídí se právní otázka účastenství v řízení před Úřadem ustanovením zákona a subsidiární použití obecné úpravy správního řádu je v této souvislosti vyloučeno, neboť ustanovení správního řádu se použije pouze tehdy, pokud zákon nestanoví jinak. Nelze proto s odvoláním na § 14 správního řádu dovozovat, že účastníkem správního řízení může být i osoba, jejíž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny.
14. Podle § 99 zákona je tedy účastníkem správního řízení vždy zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel. Je-li předmětem řízení přezkoumání rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podle § 65 zákona, pak je účastníkem řízení též

uchazeč, kterému byla zakázka přidělena. Zákon tímto jako obligatorního účastníka správního řízení stanovuje zadavatele a pro vznik účastenství ostatních subjektů předpokládá existenci konkrétních skutečností, které jsou pro vznik účastenství nezbytné. V případě navrhovatele je touto skutečností podání návrhu ve smyslu § 96 odst. 1 zákona. V případě účastníků podle věty druhé § 99 zákona je touto nezbytnou skutečností fakt, že předmětem správního řízení je přezkoumání rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podle § 65 zákona. V takovém případě je účastníkem správního řízení subjekt (uchazeč), kterému byla takto veřejná zakázka přidělena. Pro vznik účastenství této osoby je proto nezbytné, aby zadavatel učinil právní úkon ve smyslu § 65 zákona, tedy aby v otevřeném řízení nebo v užším řízení přidělil veřejnou zakázku uchazeči, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější, nebo který podal nabídku s nejnižší nabídkovou cenou.

15. Jak Úřad zjistil v rámci vedeného správního řízení, zadavatel při zadání předmětné veřejné zakázky postupoval zcela mimo zákon. Zadavatel tedy nečinil žádné úkony, které mu zákon předepisuje při zadání veřejné zakázky, a tedy ani nepřidělil veřejnou zakázku podle § 65 zákona. Zjevně tedy nebyla splněna obligatorní podmínka vzniku účastenství subjektů realizujících předmět plnění veřejné zakázky a Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když společnosti neoznačil v předmětném správním řízení za účastníky tohoto řízení podle § 99 zákona in fine, byť zadavatel s těmito subjekty uzavřel smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky.
16. Vzhledem k tomu, že zadavatel při zadání veřejné zakázky vůbec nepostupoval podle zákona (nezvolil některý ze zákonem předpokládaných způsobů zadání veřejné zakázky, neoznámil zadávací řízení zákonem předepsaným způsobem, a podobně), nelze zpětně dovozovat, že některé jeho dílčí úkony jsou úkony podle zákona (přestože nesou některé jejich znaky) a dovozovat z této myšlenkové konstrukce následné právní účinky, jako například vznik účastenství ve správním řízení, když tyto právní účinky přiznává zákon pouze úkonům, které byly učiněny podle zákona.

Zadavatel jako účastník správního řízení

17. Společnosti v této souvislosti mimo jiné namítají, že pokud není možné aplikovat ustanovení § 99 zákona v otázce jejich účastenství ve správním řízení, pak není možno aplikovat citované ustanovení zákona ani ve vztahu k účastenství zadavatele, neboť vzhledem k tomu, že při zadání veřejné zakázky postupoval zadavatel mimo režim zákona, není zadavatelem, ale pouze vyhlášovatelem výběrového řízení. Zadavatel by tedy dle názoru společností rovněž neměl být účastníkem správního řízení.
18. K výše uvedenému tvrzení uvádím, že osoba zadavatele je přesně definována v ustanovení § 2 zákona. Každá osoba, která splňuje definiční znaky tam uvedené, je zadavatelem ve smyslu zákona, a tedy osobou, která mimo jiné podléhá přezkumu ze strany Úřadu ve smyslu § 94 odst. 1 zákona a která je v případě, kdy Úřad v rámci výkonu dohledu zahájí správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, účastníkem tohoto správního řízení ve smyslu § 99 zákona. Společnosti se tedy nesprávně domnívají, že se zadavatel zbavil statutu zadavatele (a tím i postavení účastníka vedeného správního řízení ve smyslu § 99 zákona), když zadal veřejnou zakázku mimo režim zákona. Vzhledem k tomu, že zadavatel v šetřeném případě je zadavatelem na základě objektivních definičních znaků (ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona), je toto jeho postavení nezávislé na jakýchkoliv projevech jeho subjektivní vůle (zadání

veřejné zakázky mimo režim zákon), a tedy i jeho právo být účastníkem správního řízení je dáno objektivně bez závislosti na skutečném průběhu zadání veřejné zakázky.

19. Naproti tomu vznik práva společností být účastníkem správního řízení spojuje ustanovení § 99 in fine zákona s existencí rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podle § 65 zákona, tedy se subjektivní skutečností – úkonem zadavatele, který však v šetřeném případě nebyl učiněn, a proto nevznikl právní titul, na kterém by se oprávnění společností být účastníkem správního řízení mohlo zakládat. Společnostem proto nelze v dotčeném správním řízení přiznat postavení účastníka správního řízení.
20. Společnosti v této souvislosti namítají, že tím dochází k absurdní situaci, kdy vyšší míra porušení ze strany zadavatele (porušení celého zákona) přináší vítěznému uchazeči menší rozsah práv, než by tomu tak bylo v případě, kdy zadavatel poruší pouze některé ustanovení zákona. K tomu uvádím, že samozřejmě lze pochopit zájem společností být účastníkem správního řízení a hájit v něm svá práva a právem chráněné zájmy, avšak zákon společnostem v daném případě postavení účastníka správního řízení nepřiznává, a proto Úřad nemůže rozšiřovat okruh účastníků správního řízení svévolně bez opory v platné právní úpravě. Úřadu současně nepřísluší hodnotit, nakolik je tato situace absurdní či nikoliv. Argumentace společností je ve své podstatě polemikou s platnou právní úpravou a taková polemika je pro posouzení dané věci bezpředmětná.

Namítané porušení procesních práv společností a práv zaručených jim Ústavou

21. Vzhledem k výše uvedenému tedy rovněž nelze souhlasit s tvrzením společností, že jim bylo odepřeno ústavně zaručené právo na soudní a jinou právní ochranu dle čl. 36 a násl. Listiny základních práva svobod, neboť Úřad při označení účastníků správního řízení postupoval v souladu s platnou právní úpravou, konkrétně v souladu s ustanovením § 99 zákona. Stejně tak lze označit za bezpředmětné i námitky společností, týkající se procesních vad vedeného správního řízení, neboť i tyto se veskrze odvíjejí od požadavku společností na přiznání postavení účastníků správního řízení.

Dosavadní praxe Úřadu

22. Společnosti ve svém rozkladu uvádějí, že Úřad v obdobných případech přibral jako účastníky správního řízení rovněž subjekty, kterým byla přidělena veřejná zakázka, ačkoliv se zadavatel dopustil porušení zákona a nebo vůbec nepostupoval podle zákona. V této souvislosti pak odkazují na dřívější prvostupňová rozhodnutí Úřadu.
23. K tvrzení společností uvádím, že Úřad v každém správním řízení postupuje po zvážení všech specifických okolností toho konkrétního případu, přičemž tyto okolnosti se mohou v podstatných skutečnostech lišit, a proto nelze bez dalšího odkazovat na rozhodnutí vydaná v odlišných správních řízeních. Současně pak je zřejmé, že předseda Úřadu jakožto odvolací orgán ve smyslu § 89 odst. 1 č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, není vázán při rozhodování o rozkladu právním názorem napadeného prvostupňového rozhodnutí, a v širším smyslu ani názorem prvostupňového orgánu, vyjádřeným v rámci nesouvisejících správních řízení. Vzhledem k uvedenému je tedy odkaz na dřívější rozhodovací praxi prvostupňového orgánu bezdůvodný a pro posouzení věci irelevantní.

Dosud nerozhodnuté rozklady

24. V závěru svého rozkladu společnosti rovněž namítají, že v době podání rozkladu dosud nebylo rozhodnuto o rozkladu ze dne 29.3.2006, který společnosti podaly proti meritornímu rozhodnutí Úřadu ze dne 27.1.2006, č. j. VZ/S227/05-151/5990/05-MO. I tuto skutečnost pak rovněž označují za procesní pochybení Úřadu.
25. K tomu pouze uvádím, že v době podání rozkladu proti rozhodnutí Úřadu o nepřiznání postavení účastníka správního řízení, tedy dne 27.4.2006, ještě neuplynula 30 denní lhůta podle ustanovení § 57 odst. 2 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, v rámci které byl Úřad povinen předložit předsedovi Úřadu rozklad ze dne 29.3.2006 proti meritornímu rozhodnutí Úřadu spolu se spisovým materiálem, pokud o rozkladu sám nerozhodl v rámci autoremedury, a tedy ani neuplynula minimální lhůta pro vyřízení rozkladu. Námitka procesního pochybení na straně Úřadu je tedy v tomto smyslu zcela bezpředmětná. Pro úplnost pak uvádím, že o předmětném rozkladu jsem rozhodl dne 27.6.2006 pod č. j. 2R 032/06, 035/06 – Hr.

V. Závěr

26. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
27. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Jan Petřík, se sídlem AK Brzobohatý Brož & Honsa, Klientská 1207/10, 110 00 Praha 1,
2. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce